

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
II-9 У 2034/23
Дана 11.04.2023. године
Б Е О Г Р А Д

Управни суд, у већу састављеном од судија: Стева Ђурановића, председника већа, др Мирјане Поповић и Братислава Ђокића, чланова већа, са судским саветником Стефаном Гојковићем, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца АА из ..., ..., чији је пуномоћник Веселин Станковић, адвокат из Лесковца, ул. Косте Стаменковића 2, против тужене Народне скупштине Републике Србије, Одбора за правосуђе, државну управу и локалну самоуправу, са седиштем у Београду, Краља Милана 14, ради поништаја одлуке 07 број 02-282/23-25 од 06.03.2023. године, у предмету избора члана Високог савета судства, у нејавној седници већа, одржаној 11.04.2023. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

Тужба СЕ ОДБАЦУЈЕ.

О б р а з л о ж е њ е

Тужилац је преко пуномоћника поднео тужбу Управном суду дана 14.3.2023. године, која је допуњена поднеском тужиоца од 20.3.2023. године, ради поништаја одлуке туженог органа 07 број 02-282/23-25 од 06.03.2023. године, којом је одбачена као неблаговремена пријава тужиоца на први јавни конкурс за избор 4 члана Високог савета судства које бира Народна скупштина. Указујући на неправилну примену Закона о општем управном поступку при рачунању рока за подношење наведене пријаве, предложио је да суд тужбу уважи, поништи оспорену одлуку и наложи наведеном одбору да пријаву тужиоца узме у разматрање и поступи по њој тако што ће тужиоца уврстити у листу кандидата који испуњавају услове за избор или да суд предмет врати на поновно одлучивање туженом органу. Трошкове спора је тражио на име састава тужбе 16.500,00 динара и таксе на тужбу и одлуку по одмерању суда, са законском затезном каматом почев од дана доцње па до исплате.

У одговору на тужбу, тужени орган је навео да оспорена одлука нема решавајући карактер о правима и обавезама тужиоца нити представља појединачни акт који у вршењу управне делатности доноси управа па се због тога против овакве одлуке не може водити управни спор односно овај акт не може бити предмет управног спора у

смислу члана 3. и 4. Закона о управним споровима. Навео је и да је Законом о Високом савету судства уређен поступак за избор члана Високог савета судства кога бира Народна скупштина, а њиме није прописана сходна примена одредаба закона којим се уређује општи управни поступак, па да се у складу са тим и на рачунање рокова за подношење пријаве на расписани и објављени конкурс не може применити правило из Закона о општем управном поступку. Предложио је да суд тужбу одбаци.

У поступку претходног испитивања поднете тужбе, Управни суд је оценио да тужбу треба одбацити.

Одредбом члана 3. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" бр. 111/09), прописано је да се у управном спору суд одлучује о законитости коначних управних аката, осим оних у погледу којих је предвиђена другачија судска заштита. Одредбом става 2. истог члана закона, да се у управном спору одлучује и о законитости коначних појединачних аката којима се решава о праву, обавези или на закону заснованом интересу, у погледу којих у одређеном случају законом није предвиђена другачија судска заштита.

Одредбом члана 4. истог Закона, прописано је да управни акт у смислу тог закона јесте појединачни правни акт којим надлежни орган, непосредном применом прописа, решава о одређеном праву или обавези физичког или правног лица односно друге странке у управној ствари.

Одредбом члана 14. став 1. истог Закона, прописано је да се управни спор може покренути против управног акта који је донет у другом степену, а ставом 2. истог члана закона, да се управни спор може покренути и против првостепеног управног акта против кога није дозвољена жалба у управном поступку.

Одредбом члана 99. став 2. тачка 3. Устава Републике Србије ("Службени гласник РС", бр. 98/2006, 16/2022 (Одлука о проглашењу Уставног закона за спровођење Акта о промени Устава Републике Србије - Амандмани I - XXIX - "Сл. гласник РС", бр. 115/2021)), прописано је да у оквиру својих изборних права, Народна скупштина, између осталог, бира председника Врховног касационог суда, председнике судова, Републичког јавног тужиоца, јавне тужиоце, судије и заменике јавних тужилаца, у складу са Уставом, док је чланом 151. став 4. Устава, прописано да Народна скупштина бира чланове Високог савета судства међу истакнутим правницима са најмање десет година искуства у правној струци, од осам кандидата које предложи надлежни одбор Народне скупштине, после јавног конкурса, гласовима две трећине свих народних посланика, у складу са законом.

Одредбом члана 47. став 1. Закона о Високом савету судства ("Службени гласник РС", број 10/23), прописано је да се пријава на јавни конкурс подноси Одбору у року од 15 дана од дана објављивања јавног конкурса у "Службеном гласнику Републике Србије". Одредбом става 2. истог члана закона, пријава на јавни конкурс садржи податке о кандидату и доказе о испуњености услова за избор члана Савета. Ближа садржина пријаве уређује се одлуком о јавном конкурсy.

Одредбом члана 48. ст. 3. истог закона, прописано је да недозвољену, непотпуну и неблагоприятну пријаву Одбор одбацује.

Одредбом члана 51. став 3. Пословника Народне скупштине ("Службени гласник РС", број 20/12- пречишћен текст) прописано је да Одбор разматра предлог одлуке за избор чланова Високог савета судства, чланова Државног већа тужилаца, председника судова, јавних тужилаца, као и судија и заменика јавних тужилаца који се бирају први пут.

Имајући у виду надлежност Народне скупштине (чл. 99. став 2. тачка 3. и члан 151. став 4. Устава Републике Србије), поступак за избор члана савета кога бира Народна скупштина (чл.43.-53. Закона о Високом савету судства), делокруг Одбора (чл. 51. став 3. Пословника Народне скупштине и чл. 48. и 49. Закона о Високом савету судства), по оцени Управног суда, одлука Одбора за правосуђе, државну управу и локалну самоуправу, као радног тела Народне скупштине, донета у једној од фаза у поступку за избор члана савета који је утврђен Уставом и Законом о Високом савету судства, а у ком није прописана сходна примена закона којим се уређује општи управни поступак, не представља акт који ужива управно-судску заштиту пред Управним судом у смислу чланова 3., 4. и 14. Закона о управним споровима.

Како се поднетом тужбом оспорава законитост одлуке Одбора за правосуђе, државну управу и локалну самоуправу која не представља акт који ужива управно-судску заштиту, суд је тужбу одбацио на основу члана 26. став 2. Закона о управним споровима и одлучио као у диспозитиву овог решења.

Имајући у виду одлуку која је донета по тужби, суд није одлучивао о захтеву за накнаду трошкова управног спора.

РЕШЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 11.04.2023. године, II-9 У 2034/23

Записничар
Стефан Гојковић,с.р.

Председник већа-судија
Стево Ђурановић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

МД